

testimonijs credidi, non tam improbus sum, ut etiam si id
 causa tua instituerunt, tu illorum praestare debeas aut stul-
 titiam, aut studium inconsultum. Atque ut stomachum an-
 te hac aloë fortasse immodice temperata perpurgavi, sic
 etiam aureis aceto posthac eluere statui, ne quemuis ob-
 trectationis aut querimoniae nuncium non excussum ad-
 mittant. Saepe enim in fraudem nimia simplicitate incidi:
 id quod tibi accidisse credo de epistolis tuis: quas tu male-
 dicas appellas, ego immo dice falsas: quae tamen à te aceto
 postea & tunc etiam tinctae multum remiserunt iniuriae
 & falluginis. Quod mihi & ingenij & doctrinae palma ce-
 dis & laude, non accipio quod das: non id agebatur nos-
 tra illa controuersia: quam ita ipsam decisam esse uolo,
 nihil ut inde mihi accessisse uideatur, ne non gratuita sit.
 Et alioqui nunquam ea de re contendere litigiose in ani-
 mum inducam, cuius acerba, odiosaque disceptatio est,
 tranquillitatisque interpellatrix: iudiciū autem ferè post-
 humum esse solet, duntaxat incorruptum: quanquam sa-
 tis compertum habeo eam tibi suspicionem praecordijs ali-
 quando haesisse. *ὅς γε ὦ γῆ καὶ θεοί, οὐκ ὠκνησας εἰπεῖν ἥτε-
 ρί δὴ βούληται ὁ βουδᾶ. ἐξέσωτε ἡδὴ αὐτῶ, καὶ ναῦ δὴ πρῶτα
 ῥῶ τῶν προπείων τῶν κατὰ τῆν παιδείαν, ἀρά γε καὶ παρασιτεῖν οἱ οὐ-
 τὸ ἐμὲ ἀξιοί;* Egon' eò insolentiae uenerim, ut aliquid ei-
 uscemodi animo agitauerim? ego ne si antistiti quidem
 tuo esse mihi contigisset, fortunarumque auctori? Tu ista
 inconsulte rumigerulis credidisti. Quibus iam certe su-
 spitiunculis abstergendos utrinque animos nobis esse cen-
 seo. Verum mira sunt illa, quae scribis de illis eruditio-
 nis ingenuae hostibus. Profecto tui me iam coepit misere-
 scere, cui in eam arenam descendere nunc necesse sit, aut
 patrocinium deserendum institui honestissimi, ultimaeque
 uoluntatis illius antistitis, qui legatum memorabile, uberrim-
 umque reliquit ad studia alenda hoim ingenio praeditorum.

Hic æquioribus omnino utimur sacrae philosophiæ defensoribus. Quare si istinc paululum concederes, ut statuisse te rumor est, tuarum rerum iactura, istiusq; prouinciæ cōmodorum, ingens (ut opinor) compendium laboris, molestiæq; factitares. Hac in urbe omnino, si non ample, certe honorifice & cōmode cum uiris existimatissimis agitur, primariaq; commendationis in literarum lautiorum professione. Tu rationum tuarum summam melius nouisti, quas etiam (ut arbitror) cum amicis iuratiōibus subducis: ego cum scribendi argumentum requirerem, hæc epistolę addidi. Nam de aulica expeditione mea, non est quod fabulam mox à me expectes: nūc etiam in serijs occupatus: huiuscemodī nugis nō uacas, & me hilaritas cum ocio deficit. Nam his diebus literas Roma, Venetijs, ex aula, alijs undeq; simul accipi: quibus cū respondere cœpissē, tuæ superuenerunt. Est & alia commentatio, quæ sibi quadragenarij ieiunij magnam partē uendicabit, si auspiciari uacabit. Huc tanquam in securitatis domicilium me transtuleram, sed curæ & negocia umbra sequaciōra me comitantur quoquo gentium, locorumq;. Hęc ad te tantum scribere licuit ante sacrum matutinum, quoniā dies festus erat. Vale. Ex Marliano nostro, Quinto Calend. Martias. Uuem tuum uerbis meis salutabis: cui nō fuit ocium ut scriberem, & alioqui nihil erat, quod scriberem: nisi si maētum esse iuberem ea ingenij, industrięq; claritate, quam tu testificare. Scripsi ei ad Calendas Februarias, aut postridie Calendas. Ἐξ ἔωσο ὦ ἐπανορθωτὰ καὶ ἄρμολα ἡν καλῶν συγγραμμάτων, καὶ διατέλει τὸ ποιοῦν καὶ εὐτυχῶν.

GVLIELMVS BVDAEVS GV
LIELMO MAINO S.

Quum in